

I. Pšches šwojo Bože šchogowěženě

II. Pšches šwoju Božu šchogomoz.

Ten k šwojom šcherpenu duzy Jesus jo šwoju Božu kšchafnoscz sijawik

I. Pšches šwojo Bože šchogowěženě.

Togame jo won stym hopokajak, až won wěžefcho a šwojim hufnikam hopiřasch mořascho, zo wonej we tom městku namakasch bužotej.

Jesus pšchize s Bethanija, zož won Lazaruša sbuzik běfcho. Gaž won něto k wolejowej gore pšchize, ga kšchěfcho won šwojo nutsch-schegněne do Serusalema žaržasch, aby dopolnik, zož ten profejt Sacharja šwěsczelował běfcho. Won pošla togodla dwěju šwojich hufnikow sa tyma wošlowoma. Won wěžefcho to město, zož wonej běfchtej. Won wěžefcho, až wonej we Bethfase ned wot kónža, zož še nutschpšchizo, stojaschtej. Won tež wěžefcho, kať še howazej s nima mějascho, rosmej až pšchiwesanej běfchtej, a až na tom žreběfchu hifchczi žedne nicht šejžel nějo. Pšcheto gaž woni še k Serusalemu pšchiblizali a do Bethfagi k wolejowej gore pšchifchli běchu, pošla Jesus dwěju hufnikowu, a žascho k nima: žijtej tam do togo městka, kenz předk waju lažy, a pšchistym bužotej pšchiwesanu wošlowu namakasch, a žrebe s něju: Wotwěžtej a pšchiwěžtej jej kumnio. A Marcus (11, 2. 4) hopifcho to šame kšchojeņe tať: „A Jesus žascho k šwojima hufnikoma: žijtej tam do togo městka, kenz předk waju jo; a tať ned, gaž wej nutsch pšchizotej, bužotej pšchiwesane žrebe namakasch, na kotaremž hifchczi žeden žlowek šejžel nějo, wotwěžtej a